

of nature reserve fund in each administrative district of the Rivne region. It should be noted on the greatest number of NRF objects in such administrative areas of the region: Rokytnivskiy - 29 Kostopilskomu - 2, Zdolbuniv - 35 and Sarny - 25 (Table 1). For a more comprehensive study of the research area, calculations of saturation and concentration ratios of the coefficients, the percentage of the number of NRF objects to their total number in the region, and calculated the ratio of the area of NRF objects in the administrative areas and regions. Note administrative areas which have a high area of objects in the NRF. Thus, calculations show Rivne region has great potential for development in the territory of different types of tourism.

Key words: objects of nature reserve fund, geospatio accommodation, koefitsient concentration, koefitsient load, schematic map.

Рецензент: проф. Брич В.Я.

Надійшла 10.11.2016р.

УДК 911.2 (477.84)

Мирослава ПИТУЛЯК, Микола ПИТУЛЯК

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ТА ВІКОВОЇ СТРУКТУРИ ЛІСІВ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Проведено аналіз функціональної та вікової структури лісів Тернопільської області, особливості їх розміщення. Охарактеризовано вікову структуру лісів, в якій домінують середньовікові насадження. З'ясовано, що основними чинниками, які впливають на розміщення лісів є геоморфологічні та ґрунтово-кліматичні.

Ключові слова: ліси, функціональна структура, вікова структура, лісистість.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Ліси є національним багатством країни і за своїм призначенням виконують екологічні (водоохоронні, захисні, санітарно-гігієнічні), оздоровчі, рекреаційні, естетичні та інші функції. Частина лісів одночасно використовується для лісозаготівлі і має важливе економічне значення. Ліси є елементом складної еколого-економічної системи, тому важливим є вивчення їх екологічного та економічного потенціалів. Для Тернопільської області актуальною є проблема оптимізації землекористування, при цьому особливу увагу необхідно звернути на особливості лісокористування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню лісів та їх функцій присвячені численні праці лісознавців, геоботаніків, географів. У працях П.С.Погребняка (1931), Г.М.Висоцького (1927, 1929), В.В. Заверухи (1985), С.А.Генсірука (1973, 1975, 1980), Ю.Р.Шеляг-Сосонко (1971) та ін. подається характеристика лісів Поділля, а також звертається увага на їх охорону. Проблема використання лісів та їх ресурсів, структурних особливостей лісів є актуальною і в наш час. Свідченням цього є публікації В.К. Сівака (2007), Н.В. Фоменко (2007), В.П. Ткача (2012) та ін. Вивченням лісів Тернопільщини, лісових ресурсів займалися І.Криницький (2004), І.Попадинець (2004, 2005), Р. Яцик (2005) та ін.

Метою дослідження є аналіз функціональної та вікової структури лісів Тернопільської області з метою оптимізації їх використання.

Виклад основного матеріалу. Терно-

пільська область відноситься до малолісистих областей України. Площа земель лісогосподарського призначення області станом на 01.01.2015 року становила 201,7 тис. га, з них 188,2 тис. га земель, вкритих лісовою рослинністю. Лісистість області складає 14,6%, що нижче за науково-обґрунтований показник для регіону (20%) та середній для України (16%). На одного жителя області припадає 0,19 га вкритих лісом земель (по Україні – близько 0,2 га). Ліси на території області розташовані нерівномірно. Найвища залісеність простежується в західній, південно-західній частинах області (20%-34%) та північній (18%-25%). Найнижчі показники залісеності характерні для центральної частини області (6%-9%), яка найбільш сприятлива для сільськогосподарського освоєння.

Відповідно до Порядку поділу лісів на категорії та виділення особливо захисних лісових ділянок (2007) в області виділяють такі функціональні типи лісів:

Ліси природоохоронного, наукового, історико-культурного призначення:

- ліси природоохоронного призначення з особливим режимом користування на рівнині;

- ліси природоохоронного призначення з обмеженим режимом користування на рівнині;

Рекреаційно-оздоровчі ліси:

- рекреаційно-оздоровчі ліси з особливим режимом користування на рівнині;

- рекреаційно-оздоровчі ліси з обмеженим режимом користування на рівнині;

Захисні ліси:

- захисні ліси з обмеженим режимом користування на рівнині;

Експлуатаційні ліси:

- експлуатаційні ліси на рівнині.

До лісів природоохоронного, наукового, історико-культурного призначення з особливим режимом користування віднесені: національні природні парки (зона регульованої рекреації), пам'ятки природи; заповідні лісові урочища.

До лісів природоохоронного, наукового, історико-культурного призначення з обмеженим режимом користування віднесені: національні природні парки (господарська зона), заказники.

До рекреаційно-оздоровчих лісів з особливим режимом користування віднесені: лісопаркова частина лісів зеленої зони.

До рекреаційно-оздоровчих лісів з обмеженим режимом користування віднесені: лісогосподарська частина лісів зеленої зони.

До захисних лісів з обмеженим режимом користування віднесені: лісові ділянки (смуги лісів), які прилягають до смуг відведення залізниць, лісові ділянки (смуги лісів), які прилягають до смуг відведення автомобільних

доріг державного значення [2].

У структурі лісового фонду області найбільшу площу займають експлуатаційні ліси – 64,4 тис. га (41,1%). Ці ліси одночасно виконують водоохоронну, кліматорегулюючу, ґрунтозахисну та інші екологічні функції. Розміщені такі ліси по території області нерівномірно. Найбільша площа таких лісів є в західній частині області на території Бережанського лісомисливського господарства – 23,5 тис. га (79,5% від усіх лісів цього ЛМГ). Майже однакова частка лісів цієї категорії у Бучацькому та Кременецькому лісгоспах (відповідно – 43,2% та 43,7%). Значну площу займають експлуатаційні ліси у Чортківському лісовому господарстві – 13,7 тис. га.

Захисні ліси в області поширені на площі 19,6 тис. га (12,5% - від усіх лісів області). Вони представлені захисними лісами уздовж залізниць, автомобільних доріг (3,5 тис. га). В межах області частка таких лісів коливається від 1,2% - в Бучацькому, до 5,6% - у Чортківському лісгоспах. Тут їх площа становить 1995,5 га (табл.1).

Таблиця 1

Структура захисних лісів в межах Тернопільської області

Лісгоспи	Захисні смуги вздовж залізниць, автомобільних доріг		Водоохоронні ліси		Байрачні та інші захисні ліси		Разом
	га	%	га	%	га	%	
Бережанське ЛМГ	748,6	2,5	-	-	591,9	2,0	
Бучацький лісгосп	317,4	1,2	1377,4	5,2	2915,2	11,0	
Кременецький лісгосп	299,2	1,0	120,7	0,4	614,6	2,1	
Чортківський лісгосп	1995,5	5,6	722,4	2,2	1848,9	5,2	
Тернопільський лісгосп	242,5	1,0	490,3	1,9	7403,6	29,0	

Водоохоронні ліси області займають площу 2,7 тис. га. Вони розміщені вздовж річок, що протікають територією області: Серет, Стрипа, Золота Липа, Коропець та інші, а також навколо інших водних об'єктів.

Лікувально-оздоровчі функції лісів визначаються їх фітонцидністю. Найвища фітонцидність характерна для хвойних порід дерев. Основу лісів, які виконують лікувально-оздоровчі та санітарно-гігієнічні функції складають лісопарки і ліси земельних зон, які знаходяться як в населених пунктах так і за їх межами. У рекреаційно-оздоровчих лісах проводять зонування території і виділяють паркову, лісопаркову і лісову зони. Площа таких лісів в області 27 тис. га (17,2%). Найбільшу площу вони займають у центральній частині області: в Тернопільському лісовому господарстві – 12,4 тис. га та Чортківському лісовому господарстві – 7,9 тис. га (рис.1).

Важливе значення для рекреаційно-оздо-

ровчої та рекреаційно-пізнавальної діяльності мають ліси природоохоронного, наукового, історико-культурного призначення. Вони представлені лісовими насадженнями в національних природних парках, регіональних ландшафтних парках, пам'ятках природи, генетичних резерватах та ін. Площа таких лісів в межах області 35,2 тис. га, в окремих лісгоспах вона найбільша (Кременецький лісгосп – 12,2 тис. га). Найменшу площу такі лісові масиви займають в центральній частині області, а саме в Тернопільському лісгоспі – 1,9 тис. га.

У межах лісового фонду підприємств Тернопільського обласного управління лісового та мисливського господарства знаходиться 16 об'єктів загальнодержавного значення площею 20039,2 га та 265 об'єктів місцевого значення площею 20558,4 га. Загальна площа природно-заповідного фонду в лісах області становить 40597,6 га або 25,8% площі земель лісового фонду.

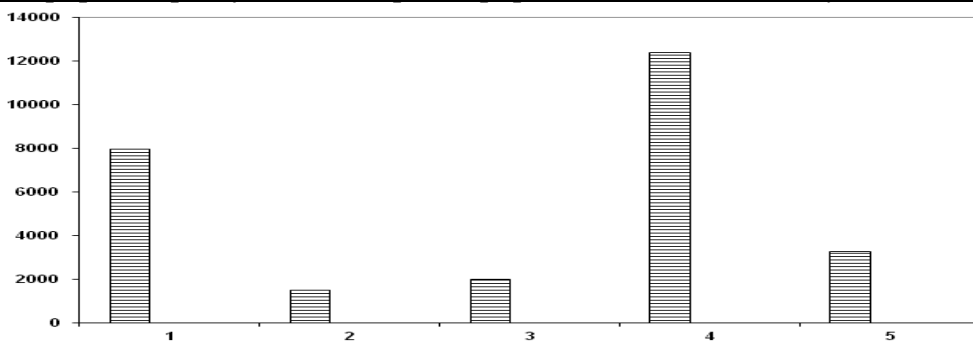

Рис. 1. Рекреаційно-оздоровчі ліси Тернопільської області (га)

1. Чортківський ЛГ; 2. Бучацький ЛГ; 3. Бережанське ЛМГ; 4. Тернопільський ЛГ; 5. Кременецький ЛГ

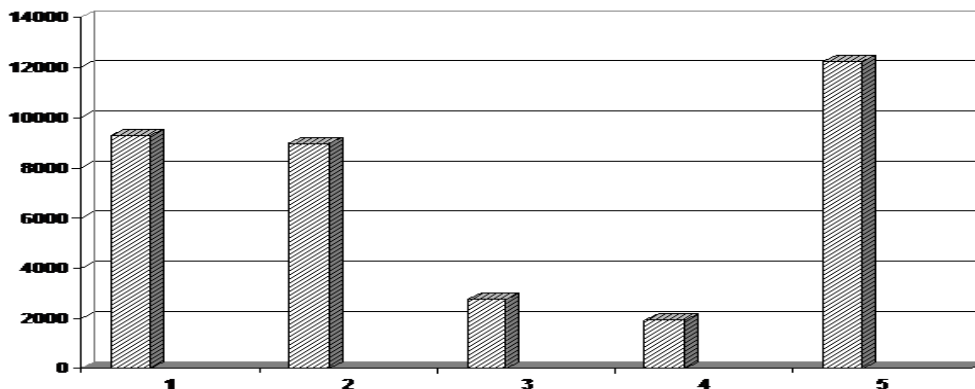

Рис. 2. Ліси природоохоронного, наукового, історико-культурного призначення (га)

1. Чортківський ЛГ; 2. Бучацький ЛГ; 3. Бережанське ЛМГ; 4. Тернопільський ЛГ; 5. Кременецький ЛГ

Площа природно-заповідного фонду, включаючи лісові заповідні масиви національних природних парків «Дністровський каньйон» та «Кременецькі гори», становить 41188,9 га або 26,2% загальної площі лісового фонду.

У підпорядкуванні Тернопільського обласного управління лісового та мисливського господарства знаходиться природний заповідник «Медобори» площею 10251,0 га, 4 дендрологічні парки площею 68,7 га, 3 регіональні ландшафтні парки площею 7405,9 га, 68 заказників площею 21322,5 га, 204 пам'ятки природи на площі 865,7 га, парк-пам'ятка садово-паркового мистецтва площею 20,0 га та заповідне урочище площею 394,0 га [5].

Найбільш відомими об'єктами природно-заповідного фонду Тернопільського обласного управління лісового та мисливського господарства є: дендрологічний парк «Гермаківський» (ДП «Чортківське лісове господарство»), лісовий заказник «Дача Галілея» (ДП «Чортківське лісове господарство»), парк-пам'ятка садово-паркового мистецтва «Раївський парк» (ДП «Бережанське лісомисливське господарство»), лісовий заказник «Суразька дача» (ДП «Кременецьке лісове господарство»), національний природний парк «Дністровський

каньйон» (Бучацьке й Чортківське лісові господарства), національний природний парк «Кременецькі гори» (Кременецьке лісове господарство).

Осередком та основним полігоном для багаторічних моніторингових досліджень на Тернопільщині є природний заповідник «Медобори», який створено 1990 року з метою збереження унікальних природних комплексів Подільських Товтр, генофонду рослинного і тваринного світу, використання їх в наукових цілях та природоохоронній роботі.

Загальна площа охоронної зони природного заповідника становить 10151,0918 га, з них: землі сільськогосподарського призначення – 9574,6653 га, у т.ч. рілля – 9269,3361 га, пасовища – 249,4989 га, сади – 55,8 га, землі лісгосподарського призначення 387,0993 га, у т.ч. ліси – 352,4618 га, чагарники – 34,6375 га, землі природоохоронного призначення 189,2575 га.

Територія охоронної зони заповідника знаходиться на землях 16 сільських та Гримайлівської селищної рад Гусятинського і Підволочиського районів Тернопільської області.

Нині в заповіднику розгорнуто дослідження стану екосистем та їх динаміки, а також ведеться розробка необхідних режимів їх збе-

реження. Актуальним є також питання оптимізації території заповідника з метою підвищення його регіональної репрезентативності. На постійних ботанічних пробних площах та профілях ведуться дослідження флори, рослинності, стану та динаміки популяцій регіонально-рідкісних та червонокнижних видів рослин, на основі чого розробляються рекомендації щодо режимів їх збереження [5].

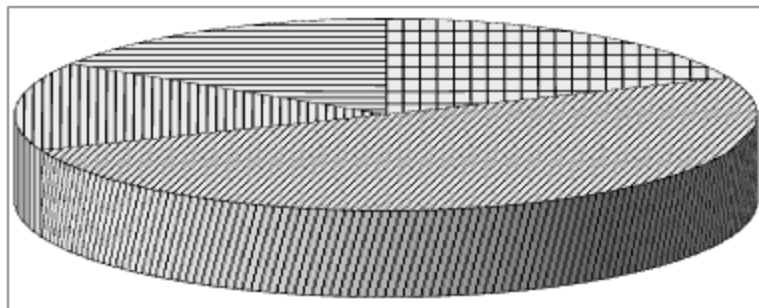
Виконання екологічних, захисних, рекреаційно-оздоровчих, естетичних функцій лісами залежить від їх віку та породної структури. Породний склад лісових насаджень, їх вік є важливим показниками для екологічної оцінки лісових ресурсів.

За віком ліси області поділяють на молодняки – 26 тис. га, середньовікові – 73,6 тис. га, пристиглі – 21,9 тис. га та стиглі і перестійні – 23,5 тис. га. Найбільша частка в лісах області належить середньовіковим насадженням. Незначною є частка стиглих і перестійних лісів (16,3), які можуть використовуватись для лісозаготівлі, хоча обсяги лісозаготівельних робіт за даними Тернопільського ОУЛМГ в останні роки суттєво збільшилися. Аналіз вікової структури окремих груп порід дає підстави констатувати наступне: для хвойних порід і твердолистяних вікова структура відображає перевагу середньовікових

насаджень, відповідно 46% і 52,3%. Серед м'яколистяних порід в лісах області переважають стиглі і перестійні насадження – 41,5%.

Вікова структура лісів в межах окремих лігоспів характеризується також значною часткою середньовікових насаджень – від 36,6% в Бережанському лісомисливському господарстві до 61,6% в Тернопільському лісовому господарстві. Незначною у всіх лісових господарствах є частка пристигаючих і стиглих та перестійних лісових насаджень (9,0%-14,6%). Максимальна частка лісових насаджень цієї вікової групи характерна для західної частини області (Бережанське ЛМГ) – 21,2% в пристигаючих і 20,7% стиглих і перестійних насаджень. Тому тут найбільшу площу займають експлуатаційні ліси (23495,5 га). У Бережанському ЛМГ найбільш збалансованою є вікова структура лісів: відповідно молодняків – 21,5%, середньовікових – 36,6%, пристигаючих 21,2%, стиглих і перестійних – 20,7% (рис.3).

Середній вік лісових насаджень області – 61 рік, хвойних – 52 роки, твердолистяних – 63 роки, м'яколистяних – 55 років. Максимальні за віком показники мають такі породи дерев: сосна – 57 років, дуб – 61 рік, ясен – 66 років, граб – 67 років, липа – 76 років.

■ Молодняки   ■ Середньовікові   ■ Пристигаючі   ■ Стигли і перестійні

Рис. 3. Вікова структура лісів Тернопільської області (%)

Функціональна і вікова структура лісів Тернопільської області потребує оптимізації, так як зростає антропогенне навантаження внаслідок вирубування лісів для різних господарських потреб, а також і від рекреантів та туристів.

Висновки. Ліси Тернопільської області багатофункціональні за своїм призначенням. Найбільшу площу займають ліси природоохоронного, наукового значення та рекреаційно-оздоровчі (72,7 тис. га).

Розміщені ліси на території області не-

рівномірно. Найвища залісеність простежується в західній, південно-західній частинах області (20%-34%) та північній (18%-25%). Найнижчі показники залісеності характерні для центральної частини області (6%-9%), яка найбільш сприятлива для сільськогосподарського освоєння.

У лісах переважають середньовікові насадження (50,7%). Значною є частка молодняків (близько 20%) серед хвойних і твердолистяних насаджень. Найменша частка молодняків характерна для м'яколистяних насаджень

(7,5%), які представлені осикою, березою, липою, вільхою.

В умовах зростання антропогенного навантаження на ліси області внаслідок вирубу-

вання та рекреаційно-туристичної діяльності необхідно оптимізувати функціональну та вікову структуру лісів, а також підвищити залісеність окремих районів та області в цілому.

Література:

1. Питуляк М. Еколого-географічні особливості лісокористування в Тернопільській області. / М.Питуляк, М.Питуляк // Історія української географії. – Тернопіль, 2014. – вип. 29-30. — С. 115-120
2. Про затвердження Порядку поділу лісів на категорії та виділення особливо захисних лісових ділянок Постанова КМ України від 16 травня 2007 р. N 733. – [Електронний ресурс]: Режим доступу: zakon3.rada.gov.ua/laws/show/733-2007-п.
3. Регіональна програма «Ліси Тернопільщини» на 2016-2020 роки [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ternopil.gov.ua/>.
4. Сівак В.К. Територіальні особливості функціональної структури лісів Чернівецької області. / В.К.Сівак Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету ім. М.Коцюбинського. Серія: Географія. – Вінниця, 2007. – вип. 13. – с.202-210.
5. Тернопільське обласне управління лісомисливського господарства [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ternopil.gov.ua/>
6. Фоменко Н.В. Рекреаційні ресурси та курортологія. Навчальний посібник./ Н.В. Фоменко – Київ.: Центр навчальної літератури, 2007. – 312 с.

References:

1. Pytulyak M., Pytulyak M. Ekologo-geografichni osoblyvosti lisokorystuvannya v Ternopilskij oblasti. Istorija ukrayinskoyi geografii. – Ternopil', 2014. – vp. 29-30. — S. 115-120
2. Pro zatverdzhennya Poryadku podilu lisiv na kategoriyi ta vydilennya osoblyvo zachysnyx lisovyx dilyanok Postanova KM Ukrainy` vid 16 travnya 2007 r. N 733. – [Elektronny`j resurs]: Rezhym dostupu: zakon3.rada.gov.ua/laws/show/733-2007-p.
3. Regionalna programa «Lisy` Ternopilshhyny» na 2016-2020 roky` [Elektronny`j resurs] – Rezhym dostupu: <http://ternopil.gov.ua/>.
4. Sivak V.K. Tery`torialni osoblyvosti funktsionalnoyi struktury` lisiv Cherniveckoyi oblasti. Naukovi zapysky` Vinnyczkogo derzhavnogo pedagogichnogo universytetu im.. M.Kocyubynskogo. Seriya: Geografiya. – Vinnytsya, 2007. – vp.. 13. – s.202-210.
5. Ternopilske oblasne upravlinnya lisomyslyvskogo gospodarstva [Elektronny`j resurs] – Rezhym dostupu: <http://ternopil.gov.ua/>
6. Fomenko N.V. Rekreacijni resursy` ta kurortologiya. Navchalnyj posibnyk./ N.V. Fomenko — Kyiv.: Centr navchalnoyi literatury, 2007. – 312 s.

Аннотация:

М. Питуляк, М. Питуляк. ОСОБЕННОСТИ ФУНКЦИОНАЛЬНОЙ И ВОЗРАСТНОЙ СТРУКТУРЫ ЛЕСОВ ТЕРНОПОЛЬСКОЙ ОБЛАСТИ.

Проведено исследование функциональной и возрастной структуры лесов Тернопольской области, особенности их размещения. Леса Тернопольской области многофункциональные за своим назначением. Большая часть лесов в структуре лесов области – это эксплуатационные леса (41,1%). Леса природоохранного, научного и рекреационно-оздоровительного значения занимают 72,2 тыс. га. Наименьшую площадь занимают защитные леса, которые выполняют почвозащитную, водоохранную и др. функции (19,6 тыс. га). Распределены леса по территории области неравномерно. Самая высокая лесистость наблюдается в западной и юго-западной (20%-34%), а также в северной (18%-25%) частях области. Самые низкие показатели лесистости наблюдаются в центральной части области (6%-9%), которая наиболее благоприятная для сельскохозяйственного освоения.

В лесах преобладают средневозрастные насаждения (50,7%). Незначительной во всех категориях лесов является доля дозревающих, спелых и перестойных насаждений. Максимальная доля лесов этой группы в Бережанском лесопромышленном хозяйстве (более 40%), поэтому здесь наибольшую площадь занимают эксплуатационные леса (более 23 тыс. га). Значительна доля молодняков (около 20%) среди хвойных и твердолиственных насаждений. наименьшая доля молодняков характерна для мягколиственных насаждений (7,5%), которые представлены осинной, березой, липой, ольхой.

В условиях роста антропогенной нагрузки на леса области в результате вырубки и рекреационно-туристической деятельности необходимо оптимизировать функциональную и возрастную структуру лесов, а также повысить лесистость отдельных районов и области в целом.

Ключевые слова: леса, функциональная структура, возрастная структура, лесистость.

Abstract:

M. Pytulyak, M. Pytulyak. PECULIARITIES OF THE FUNCTIONAL STRUCTURE AND AGE-CLASS COMPOSITION OF THE FORESTS OF TERNOPIL REGION.

The analysis of the functional structure and age-class composition of the forests of Ternopil region has been made. The peculiarities of their location have been analyzed.

The forests of Ternopol region are multifunctional. The main part of those forests is exploitable. The forests, which are nature oriented and scientific together with the forests of recreational utilization make about 72.700 hectares. The least area is taken by the protective forests. They fulfill soil protective, water protective and other functions (19.600 hectares).The forests are situated on the territory of the Ternopol region spotted. The highest rate of forest covers is in the west, southern-west part of the region (20-34%) and also in the northern part (18-25%). The lowest rate is in the

central part of the region (6-9%), which is also the most favorable for agricultural treatment.

The trees of average age-class composition compound the main part of the forests. The minor part in all the categories is of those approaching maturity, mature and overmature trees. The maximum number trees of the mentioned group is in Berezhany district (more than 40%), so the greatest area here is taken by exploitable forests (more than 23 000 hectares). among conifers and hard wooded broad leaved forests there is sufficient part of young trees (about 20%). The smallest part of young trees is among soft-wooded broad leaved species (7.5%) which are represented by aspen, birch, linden and alder.

As the anthropogenic effect on the forests of the region is increasing because of deforestation and the influence of recreational and tourism sphere the optimization of functional structure and age-class composition of the forests is needed. The further growth of reforestation of some districts and the region in particular is necessary as well.

Key words: forests, functional structure, age –class composition, forest cover.

Рецензент: проф. Царик Л.П.

Надійшла 22.10.2016р.

УДК 911.3

Ольга ГОРМІЗ

ПРОБЛЕМИ ВОДОКОРИСТУВАННЯ В ЧЕРНІГІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

У статті висвітлені, з суспільно-географічних позицій, основні проблеми використання водних ресурсів Чернігівської області та розроблені відповідні рекомендації щодо їх вирішення. Відносно нашого регіону відмітимо, що Чернігівська область розташована в межах басейнів рік Десна і Дніпро, за запасами підземних і поверхневих вод займає одне з провідних місць в Україні.

Ключові слова: водокористування, Чернігівська область, населення.

Постановка проблеми. Забезпечення населення світу якісними водними ресурсами є однією з найгостріших глобальних проблем. На сьогоднішній день понад мільярд жителів планети не мають доступу до якісних ресурсів питної води. Для України питання оптимізації водокористування є особливо актуальними, оскільки рівень забезпечення населення нашої країни водними ресурсами приблизно у сім разів менший середньосвітового. Чернігівська область має відносно кращі показники забезпечення водними ресурсами, ніж інші регіони України. Однак, і в межах Чернігівщини існує значна кількість проблем в сфері водокористування та управління водними ресурсами, що мають свої територіальні прояви та специфіку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В Україні питання управління водними ресурсами, оптимізації водокористування давно є предметом широкого спектру наукових досліджень та розробок. Зазначені питання, зокрема, були опрацьовані у працях Андрейченко Ю.І., Афанасьєва С.А., Васенко А.Г., Вишневського В.І., Головинського І.І., Дорогунцова С.І., Осадчого В.І., Паламарчука М.М., Романенко В.Д., Хвесика М.А., Хорєва В.М., Черепанського М.М., Шестопалова В.М., Яцика А.В. та багатьох інших.

Матеріали і методи дослідження. У 2005 році було прийнято Закон України «Про Загальнодержавну програму «Питна вода України» на 2006-2020 роки». Метою Програми є забезпечення гарантованих Конституцією України прав громадян на достатній життєвий рівень та екологічну безпеку шляхом забезпе-

чення питною водою в необхідних обсягах та відповідно до встановлених нормативів.

У 2010 році було здійснено ряд заходів з реалізації комплексних програм поліпшення стану водних ресурсів України, зокрема в рамках Національної програми екологічного оздоровлення басейну Дніпра та поліпшення якості питної води (затвердженої Постановою Верховної Ради України від 27 лютого 1997 року 123/97-ВР).

У 2012 році Верховна Рада України прийняла Закон України «Про затвердження Загальнодержавної цільової програми розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпра на період до 2021 року». [4]

У рамках реалізації Національного плану дій у сфері довкілля, розробленого відповідно до Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року», який був прийнятий Верховною Радою України 21 грудня 2010 року, здійснюються заходи, спрямовані на стабілізацію й поліпшення стану довкілля України шляхом впровадження інтегрованих підходів в управління водними ресурсами за басейновим принципом, включаючи роботу басейнових рад, підвищення рівня суспільної екологічної свідомості та екологічної безпеки, забезпечення збалансованого використання водних ресурсів.

Разом з тим, реалізація базових принципів системи екологічного управління, зокрема впровадження інтегрованих підходів та басейнового принципу управління водними ресур-